

INTRODUCERE

De la 1 ianuarie 2005 ca urmare a acordului de la Luxemburg din iunie 2003 dar și a Agendei 2000 începută încă din martie 1999 pentru perioada 2000 - 2006, a început implementarea în spațiul UE (cei 24) a noii Politici Agricole Comunitare. Această reformă a politicii agricole va fi aplicabilă României în momentul aderării la Uniunea Europeană.

Unul dintre conceptele de baza ale acestei politici îl reprezintă conformarea activităților la o serie de standarde privind protecția mediului, siguranța furajelor și a alimentelor, protecția și sănătatea animalelor.

Cerințele de bază în managementul exploatațiilor agricole precum și calendarul implementării lor în țările Uniunii Europene sunt prezentate în tabelul următor.

A. în vigoare , începând cu 1.1.2005		
	Mediu	
1.	Directiva 79/409 /CEE a Consiliului din 2.aprilie 1979 privind conservarea speciilor de păsări ce trăiesc în sălbăticie (M.O.L 103 din 25.4.1979, Pg.1)	Art.3, Art.4 Alin. 1,2 și 4 Art. 5,7 și 8
2.	Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17.decembrie 1979 privind protecția pânzei freatice împotriva poluării cu anumite substanțe nocive (M.O..L 20 din 26.1.1980, Pg. 43)	Art. 4 și 5
3.	Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului și îndeosebi a solurilor în vederea utilizării de nămol epurat în agricultură (M.O. L 181 din 4.7.1986, Pg. 6)	Art. 3
4.	Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați prezenți în sursele de apă din agricultură (M.O. L 375 din 31.12.1991, Pg.1)	Art. 4 și 5
5.	Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 pentru conservarea parcurilor naturale precum și a animalelor și plantelor din zonele neamenajate (M.O. L 206 din 22.7.1992, Pg.7).	Art.6,13,15 și Art. 22, litera b
6.	Directiva 92/102/CEE a Consiliului din 27 noiembrie privind identificarea și înregistrarea animalelor (M.O. L.355 din 355 din 5.12.1992, Pg. 32)	Art. 3,4 și 5
7.	Ordonanța (C.E) Nr. 2629/97 a Comisiei din 29. decembrie 1997 cu norme de aplicare a Ordonanței (C.E.) Nr. 820/97 a Consiliului, referitor la crotalii, registre de efective și pașapoarte în cadrul sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor (M.O. L 354 din 30.12.1997, Pg.19)	Art. 6 și 8
8.	Ordonanța (C.E.) Nr. 1760/2000 a Parlamentului și a Consiliului din 17 iulie 2000 pentru introducerea unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și pentru etichetarea cărnii de vită și a produselor procesate din carne de vită , precum și pentru abrogarea ordonanței (C.E.) Nr. 820-97 a Consiliului (M.O. L 204 din 11.8.2000, Pg. 1)	Art. 3,4 și 5
8a.	Ordonanța (C.E. Nr. 21/2004 a Consiliului din 17 decembrie	Art. 3,4 și 5

	2003 privind introducerea unui sistem de identificare și înregistrare a oilor și caprelor și în vederea modificării Ordonanței (C.E.) Nr. 1782/2003 precum și Directiva 92/102/C.E.E. și 64/432/C.E.E. (M.O. L 5 din 9.1.2004, Pg.8)	
	B. în vigoare, începând cu 1.1.2006	
	Sănătatea oamenilor și a animalelor	
9.	Directiva 91/414/C.E.E. a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea în circulație a produselor de protecția ploantelor (M.O. L 230 din 19.8.1991, Pg.1)	Art. 3
10.	Directiva 96/C.E. a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu acțiune hormonală, respectiv tireostatică și β -agoniste pentru produsele animaliere și pentru abrogarea Directivei 81/602/C.E.E., 88/146/C.E.E. și 88/299/C.E.E. (M.O. L 125 din 23.5. 1996, Pg. 3) (M.O. L 125 din 23.5. 1996, Pg. 3)	Art. 3, 4 și 5
11.	Ordonanța (C.E.) Nr. 178/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2002 pentru stabilirea normelor și cerințelor generale ale dreptului produsului alimentar, privind constituirea organismelor europene responsabile pentru securitatea produselor alimentare și pentru determinarea procedeele de aplicare a siguranței produselor alimentare (M.O. L 31 din 1.2.2002, Pg.1)	Art. 14, 15, Art.17, alin. 1, Art. 18,19 și 20
12.	Ordonanța (C.E.) Nr. 999/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 cu dispoziții de aplicare pentru prevenirea, controlul și înlăturarea anumitor encefalopatii spongiforme transmisibile (M.O. L 147 din 31.5.2001, Pg.1)	Art. 7, 11, 12, 13 și 15
13.	Directiva 85/511/C.E.E. a Consiliului din 18 noiembrie 1985 privind introducerea măsurilor împotriva combaterii epidemiilor provocate de febra aftoasă (M.O. L 315 din 26.11. 1985, Pg. 11)	Art. 3
14.	Directiva 92/119(C.E.E. a Consiliului din 17 decembrie 1992 privind măsurile generale comunitare împotriva combaterii anumitor epidemii, precum măsuri deosebite ref. Maladiei veziculare la porci (M.O. L 62 din 15.3.1993, Pg. 69)	Art. 3
15.	Directiva 2000/75/C.E. a Consiliului din 20 noiembrie 2000 cu reglementări deosebite privind măsurile de combatere și încetare a bolii limbii albastre (M.O. L 327 din 22.12.2000, Pg. 74)	Art. 3
	C. în vigoare începând cu 1.1.2007	
	Protecția animalelor	
16.	Directiva 91/629/C.E.E. a Consiliului din 19 noiembrie 1991 privind cerințele minime pentru protecția vițelilor (M.O. L 340 din 11.12.1991, Pg. 28)	Art. 3 și 4
17.	Directiva 91/630/C.E.E. a Consiliului din 19 noiembrie 1991 a cerințelor minime pentru protecția porcilor (M.O. L 340 din 11.12.1991, Pg. 33)	Art. 3 și 4, alin. 1
18.	Directiva 98/58/C.E. a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de utilitate domestică din mediul rural	Art.4A

In plus fata de aceste reglementari noua schema de plata a subventiilor in agricultura presupune respectarea de catre fermieri a unor cerinte minime privind mentinerea terenurilor in bune conditii agricole si de mediu.

In vederea implementarii noii politic agricole comunitare statele membre trebuie sa dezvolte o serie de instrumente adaptate conditiilor locale pentru indrumarea si controlul activitatilor din fermele agricole in vederea conformarii cu cerintele de conservare a mediului. O parte din aceste instrumente sunt reprezentate de coduri de bune practici orientate catre activitati specifice. Astfel, un prim set de reguli minimale pe care un fermier care doreste sa primeasca subventii in cadrul schemei de plati directe este obligat sa le respecte este cuprins in "Codul de bune practici agricole si de mediu" (GAEC).

In zonele declarate vulnerabile la poluarea cu nitrati fermierii sunt obligati sa respecte regulile de utilizare a substantelor fertilizante (organice si/sau minerale) in acord cu prevederile din "Codul de bune practici agricole din zonele vulnerabile la poluarea cu nitrati"

Prevederile cuprinse in prezentul "Cod de bune practici in ferma" nu sunt obligatorii. Ele reprezinta insa un indrumar pentru un management integrat al fermei care sa permita conformarea cu regulamentele nationale si europene privind protectia mediului in urma activitatilor din agricultura, precum si optimizarea parametrilor economici ai exploatarei agricole.